

حمد حضرت قیوم را لایق و سزااست که بایادی عطا رحیق مختوم را بر عالمیان مبذول داشت ...

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت بهاء الله - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۲۷۳

هو الشاهد السامع العليم الخبير

حمد حضرت قیوم را لایق و سزااست که بایادی عطا رحیق مختوم را بر عالمیان مبذول داشت امواج دریای غضب
رحمتش را منع ننمود و زماجیر ملوک و سلاطین لسان عظمتش را از نطق بازداشت اوست مکلم طور و مالک ظهور
که بکلمه علیا اصحاب قبور را حیات تازه بخشید و بخدمت بازداشت و لا یعرفهم الا من ینطق فی السجین الاعظم امام
وجوه الامم قد اتی المالك الملك لله المهيمن القيوم

التكبير و البهاء و النور و الضياء علی ایادی امر الله الذین نصروا امره فی البلاد و الدیار اولئک عباد جعلناهم مفاتيح
ابواب العلم و العرفان فی الامکان تعالی الرحمن الذی ایدهم علی القيام علی خدمة امره المحکم المتین

قد حضر حضرة غصنی بکتابک الذی ارسلته الی الحبيب علیه بهائی و عنایتی و قرأه امام وجهی اجبناک بآیات انجذبت
بها الاشياء و نادت الذرات امام الوجوه الملك لله المقتدر العزيز المختار لو یسئلك احد عن البهاء قل لعمر الله انه تحت
برائن البغضاء و يذكر اولیائه بما لا ینقطع عرفه بدوام الله مالک السر و الاجهار یا فضل الله اسمع النداء من افق عکاء انه
لا اله الا هو الفرد الواحد المقتدر العزيز العلام لا یعزب عن علمه من شیء یشهد و یری و هو العزيز الوهاب طوبی لک بما
ذکرت ربک فی حین احاطته الاحزاب من کل الجهات قل هذا يوم النصر انصروه بالذکر و البیان هذا ما حکم به الرحمن
فی الزبر و الالواح قد بکت عیون الاصفیاء فی الفردوس الاعلی بما ورد علی اولیاء الله فی مدینة الیاء کذلک قضی الامر
من لدی الله رب الارباب لعمر الله بذلک نصر الله امره و رفعه الی مقام انقطعت عنه الاذکار سوف یرون المخلصون
قدرة الله و سلطانه کذلک نطق لسان العظمة اذ کان یمشی فی قصر جعله الله مشرق الانوار

یا علی قبل محمد انا ذکرناک من قبل بلوح فاحت به نفحات الله فی الاشطار قد کنت مذکوراً لدی العرش بآیات زلت
بها الاقدام الا الذین احاطتهم عنایات ربهم مالک الرقاب نسئل الله تبارک و تعالی ان یؤلف بک بین القلوب و یؤیدک

ORIGINAL

فی کلّ الاحوال اقرء ما انزلناه فی کتابنا الاقدس و بشّر به عبادی الذّین قاموا علی خدمة امری و طاروا فی هوائی و نطقوا بما نطق به لسان عظمتی فی اعلیّ المقام قل یا قوم هذا یوم التبلیغ ضعوا ما عندکم متمسّکین بحبل الله مالک یوم القیام البهّاء من لدنا علیک و علی الذّین یحبّونک لوجه الله المهیمن علی المشعر و المقام

یا محمد قبل حسن اولیای ارض هاء و میم لا زال در نظر بوده و هستند ما بین مظلوم و ایشان حجابی نه یشهد بذلك امّ کتاب و عن وراثته لسان الله العزیز الفیاض یا اولیائی امروز روز نصرتست و روز بیانست بتبلیغ امر الهی مشغول شوید و در جمیع احوال بروح و ریحان و حکمت و بیان از ریحیق مختوم که باصبع عنایت حضرت قیوم باز شده عطا نمائید شاید غافلهای عالم بدریای آگاهی راه یابند و بر خدمت قیام کنند یا حزب الله و اولیائے و اصفیائے آنچه را که از آن رائحه فساد استشمام شود از آن اجتناب نمائید و بطراز صبر و اصطبار خود را مزین دارید لعمر الله حقوق اعمال شما باطل نشده و نمیشود و نزد امین مکنون و مخزونست افرحوا بهذه الکلمة الّتی لا تعادلها کلمات العالم یشهد بذلك مالک القدم فی هذا الحین المبین

انّا اردنا ان نذکر فی هذا الحین من سمّی بجواد فی کتاب الله النّاطق فی المئّاب یا جواد ظاهر شد آنچه که شبه آن را عین عالم ندیده و سمع امکان نشنیده و لکن بعضی از متوهّمین مشاهده میشوند بمثابه اهل بیان و فرقان بحبل ظنون متمسّکند و از انوار نیر ایقان محروم بگو ای قوم امروز بحر معانی موج و آفتاب علم الهی مشرق و لائح بر خود و امر رحم نمائید مجدّد سبب اختلاف مشوید بافق ظهور وحده ناظر باشید اینست مقام توحید حقیقی و نور حکمت ربّانی حزب قبل هر یوم ربّی اخذ نمودند و ثمر آن در یوم جزا آن شد که دیدید و شنیدید طوبی لک و لمن نبذ الاوهام فی ایّام الله ربّ الارباب اولیا را از قبل مظلوم ذکر نما و بآنچه از سماء رحمت رحمانی و فضل سبحانی نازل شده بشارت ده لیجذبهم بیان الرحمن و یقرّبهم الیه فی کلّ الاحیان

یا قلم اذکر من احبّنی و نبذ ما سوائی متمسّکاً بما نزل فی الزّبر و الالواح انّا نحبّ ان نختّم البیان فی هذا اللّوح بذکره لیفرح بعنایة ربّه مالک الایجاد نشهد انه فاز بما کان مذکوراً مرقوماً من القلم الاعلیّ فی کتاب الله العزیز الوهاب یا ایّها النّاظر الی الوجه ندای مظلوم را بلسان پارسی بشنو این ایّام وارد شده آنچه که قلب عالم محزون مشاهده میشود شهادت نفوس مطمئنّه سبب اعلای کلمه بوده و هست و اما بر بعضی افزود آنچه را که لایق ذکر نه سبحان الله نفوسیکه خود را مطلع استقامت میدانستند مشرق اوهام مشاهده میشوند دعا در حقّ اینمظلوم لازم

یا حیدر قبل علی لویسئلک احد عن المصباح قل تالله بین الاریاح و لویسئلک احد عن السّدره قل تحت اسیاف الضّغینه آیّا کتاب اقدس را قرائت ننموده اند و آیّا عرف آیات را نیافته اند ذلّت و زحمت و شهادت و نعمت و عذاب در سبیل الهی شهیدست احلی و نعمتی است عظمی و لکن ظنون بعضی از اولیا قلب را گداخت لعمری قد ذابت الایجاد بما احاطت امواج البغضاء سفینه الله مولی الوری

اولیای حقیقی را تکبیر و سلام و ذکر و بها برسان از حق میطلبیم کل را تأیید فرماید بر آنچه سبب اعلای کلمه اوست اوست مقتدر و توانا در جمیع احوال بهتذیب نفوس مشغول باشید انه یعلّمکم و یحفظکم و ینصرکم بصفوف الحکمة و البیان من لدی الله العزیز المنان البهّاء المشرق من افق سماء ملکوتی علیک و علی اولیائی الذّین نبذوا الوری و رآئهم و قاموا امام الوجوه و قالوا الله ربّنا و ربّ آبائنا و ربّ العرش العظیم و الكرسیّ الرّفیع

طوبى لعلّ قبل اكبر الّذى اخبرناه من قبل باسره و ما يرد عليه من جنود الظّالمين اسيرى آن نفس مطمئنّه راضيه از قبل از
قلم اعلى جارى انا اخبرناه بذلك فضلاً من لدى الله المقتدر القدير طوبى لمن يذكره و يعينه و يحبّه فى هذا اليوم المبارك
العزیز البديع كبر من قبل على ضلعه و بشرها بعنايتى و رحمى الّتى سبقت الاشياء لا اله الا هو العليم الحكيم

و نذكر فى هذا الحين من سَمّى بامين فى كتابى المبين نسئل الله ان يحفظه من شرّ الغافلين و ينصره بجنود العالين و يقربّه اليه
فى كلّ حين انه هو ارحم الراحمين الحمد لله ربّ العالمين